

GREEN CROSS

SAP-VN Quarterly Newsletter No. 66

October 2014

A HELPING HAND FOR NEEDY PEOPLE IN VIETNAM

12881 Knott Street, Suite 116
Garden Grove, CA 92841
Phone & Fax (714) 901-1997
Email: info@sap-vn.org
Web: <http://www.sap-vn.org>
Federal EIN 33-0539755
CA Corp. #1838385

Inside This Issue

Page/Trang 1

THANH'S VN TRIP PHOTOS

Page/Trang 2

COMPASSION AWARD 2013

Page/Trang 3

A GIFT OF HOPE 12 FLYER

Pages/Trang 4-13

20 YEARS OF MOBILE CARE THOUGHTS FROM VOLUNTEERS

Page/Trang 14

A GIFT OF HOPE 11 SUMMARY SWAP MEET FUNDRAISERS VASF-CESR GRANT

Page/Trang 15

FINANCIAL CONTRIBUTIONS

Page/Trang 16

ART DONATION

■ SAP-VN's sole mission is to provide free medical, educational and welfare services for less fortunate people, especially needy and handicapped children, in Vietnam.

■ Funding for SAP-VN programs comes from private donations and fundraising proceeds. All donations are tax deductible as permitted by law.

■ To receive a Green Cross newsletter, please send your name and address to SAP-VN.

Mailing Address: P.O. Box 1828
Garden Grove, CA 92842

Orthopedic surgery - Phẫu thuật chỉnh hình

Cataract surgery
Mổ mắt cườm

Heart surgery - Mổ tim

Bikes for needy students
Tặng xe đạp cho học sinh nghèo

Above are photos from Thanh's VN trip in July-August 2014 to monitor & assess SAP-VN humanitarian programs in Vietnam.
THANK YOU our sponsors, donors and supporters!

HỘI ĐỒNG QUẢN TRỊ

ĐẶNG KHANH

TÚ-ANH LONG

NGUYỄN PHUONG CHÂU

NGUYỄN NGỌC THÀNH

NGUYỄN THỊNH

VÕ VĂN ĐẠT

VŨ ANH CHI

□■□

NGUYỄN NGỌC THÀNH

Chủ Tịch

NGUYỄN KHÁNH LÂM

Tổng Thư Ký

ĐỖ HẢI HÀ

Thủ Quỹ

■□■

Cộng Tác Viên
Sài Gòn - Việt Nam

ĐỖ QUANG HẢI

VŨ THỊ DIỄM THU

□■□

- Social Assistance Program For Vietnam (SAP-VN) là một tổ chức từ thiện được thành lập vào năm 1992 theo qui chế 501(c)3.
- SAP-VN chủ trương trợ giúp đồng bào kém may mắn và trẻ em nghèo khổ và khuyết tật ở Việt Nam.
- SAP-VN được quản trị và điều hành bởi các tình nguyện viên làm việc bất vụ lợi và không hưởng lương.
- Tất cả các chương trình trợ giúp của SAP-VN đều được thực hiện trực tiếp bởi các thành viên về từ Hoa kỳ và cộng tác viên ở Việt Nam.
- Ngân quỹ hoạt động của SAP-VN do sự đóng góp tài chánh của mạnh thường quân và những cuộc gây quỹ.
- SAP-VN mong được sự tiếp tay của quý vị hảo tâm để có ngân quỹ hoạt động, để giới thiệu về SAP-VN, và giúp phổ biến bản tin đến thân hữu nhiệt tâm ở các nơi khác.
- Muốn nhận Green Cross, xin vui lòng gửi tên và địa chỉ về SAP-VN.
- Chi phiếu ủng hộ xin ghi tên

SAP-VN

■□■

A LOOK BACK AT LAST YEAR 2013 COMPASSION AWARD HONOREE

SAP-VN is proud to present the 2013 Compassion Award to Duong Phuoc Huynh, Ph.D., Associate Professor, director of Parkinson's research, Department of Neurology, University of Utah, former SAP-VN board member (1995-2011)

Volunteers are assisting anh Dương to get on stage to receive the Compassion Award

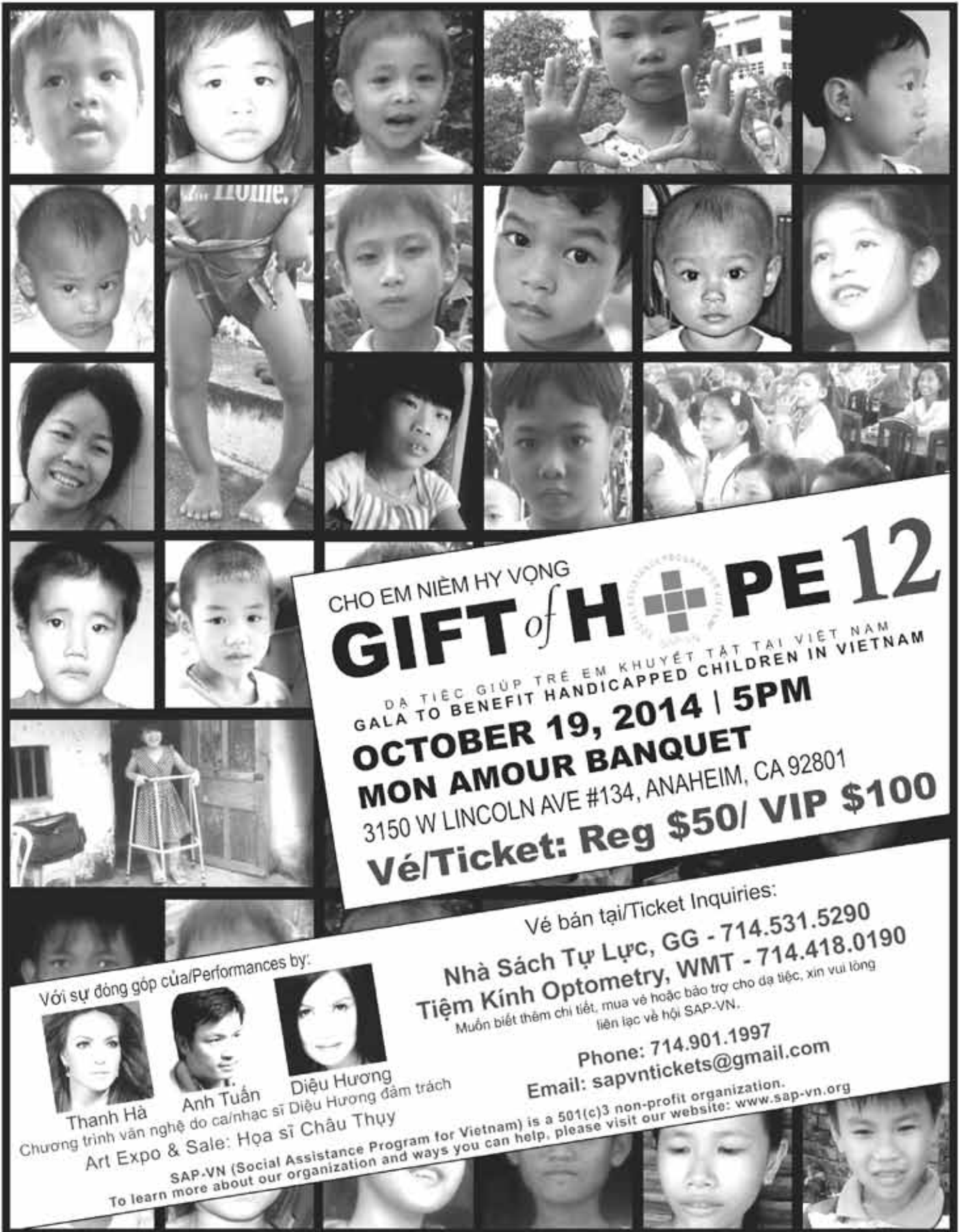
To truly understand how Duong became such a strong advocate for people with disabilities, we would have to know a little about his background and the struggles and challenges he has overcome. In 1968, Duong was an 11 year-old boy living amidst the war torn central region of Vietnam. He was injured by a stray bullet that left him paralyzed from the waist down. After his injury, he was separated from his family as he was transferred from hospitals to hospitals, undergoing many painful surgeries and treatments. For five years, he struggled and fought to recover from this injury. One of the many difficulties he had to come to term with was the loss of mobility and independence. He still remembers the day he finally received a wheelchair from a German nurse that allowed him to regain his mobility and sense of self-sufficiency.

Duong firmly believes that people will grow, even against great challenges, if they are given the opportunities and resources needed to succeed. This belief fits closely with the mission of SAP-VN, where Duong first came to volunteer in 1993. In his first trip back to Vietnam with SAP-VN, he visited many remote, impoverished areas in Vietnam and saw cases of children and adults with disabilities who were confined to their home because they had no wheelchairs and relied heavily on their family. This inspired him to start the wheelchair donation program at SAP-VN to provide wheelchairs to patients who had disabilities too severe to be resolved or alleviated with surgery. The wheelchairs gave these patients mobility and enabled them to get out of the house and even get jobs to make a living and build their independence.

Duong has been an active member since his first day at SAP-VN, going back to Vietnam every chance he gets to do orthopedic visits, mobile care missions, and disaster relief. He is a role model for the disabled children that SAP-VN assists in Vietnam as well as many of us here at SAP-VN. Duong never lets his wheelchair-bound status become an obstacle or an excuse in his striving to be a better person. His contribution is instrumental, especially to the Orthopedic Surgery project. His advice is invaluable; his vision is profound. His advocacy for the handicapped people in Vietnam is relentless. And his loving and caring personality is contagious.

**THANK YOU anh Dương for your indefatigable COMPASSION
for the less fortunate children in VN!**

CHO EM NIỀM HY VỌNG

GIFT of HOPE 12

ĐẠI TIỆC GIÚP TRẺ EM KHUYẾT TẬT TẠI VIỆT NAM
GALA TO BENEFIT HANDICAPPED CHILDREN IN VIETNAM

OCTOBER 19, 2014 | 5PM
MON AMOUR BANQUET
3150 W LINCOLN AVE #134, ANAHEIM, CA 92801

Vé/Ticket: Reg \$50/ VIP \$100

Vé bán tại/Ticket Inquiries:
Nhà Sách Tự Lực, GG - 714.531.5290
Tiệm Kính Optometry, WMT - 714.418.0190
Muốn biết thêm chi tiết, mua vé hoặc bảo trợ cho đại tiệc, xin vui lòng liên lạc về hội SAP-VN.

Phone: 714.901.1997
Email: sapvntickets@gmail.com

Với sự đồng góp của/Performances by:
 Thanh Hà
 Anh Tuấn
 Diệu Hương
 Chương trình văn nghệ do ca/nhạc sĩ Diệu Hương đảm trách
 Art Expo & Sale: Họa sĩ Châu Thụy

SAP-VN (Social Assistance Program for Vietnam) is a 501(c)3 non-profit organization.
To learn more about our organization and ways you can help, please visit our website: www.sap-vn.org

"A TRIP TO REMEMBER"

Hieu Hoang, MD

This was my second trip with SAP-VN. At the very beginning, we were informed of the potential challenges that the group could face given the location and remoteness of the province of interest. I think everyone braced for the worse and hoped for the best. This year, our group of roughly 60 members was a much leaner-fighting machine, compared to 2011 when there was about 100. However, productivity and efficiency was not compromised in any way with a smaller group because everyone worked so well as a team and contributed.

As the week progressed, we became much better at setting up our workplaces and equipment; ready to start the day and see patients. I'm so glad that I got to be a part of another amazing SAP-VN trip and wouldn't have traded this experience for anything in the world. I enjoyed meeting and working with everyone. WE all should be very proud of what we accomplished in such a short period of time and the impact we made; when others ask me what exactly we did in Vietnam, instead of going into the specifics, I simply related that the larger picture from all this is simply a message of hope; that we care and that our people are not forgotten. I want to give a shout out for our first-timers and student volunteers: everyone worked so hard and went above and beyond to provide quality patient care; from something as simple as holding a patient's hand and escorting them. And a special thank you to our leadership, Anh Trung, Chi Huong and Chi Chau, for making all this good work possible.

Kiểu Hân (giữa) và các cộng tác viên & thiện nguyện viên của hội SAP-VN tại Việt Nam.

các anh chị vẫn thiếu ngủ vì chưa quen với múi giờ, món ăn không hợp khẩu vị, thời tiết nóng và cơ sở khám rất chật hẹp, nóng và ồn ào. Thứ hai, một hình ảnh đẹp gây ấn tượng trong em là việc một anh nha sĩ cố gắng thuyết phục người mẹ cho con mình nhổ răng trong vòng 15', em đã nghĩ "có lẽ không thành công vì việc rào cản ngôn ngữ, và đứa trẻ khóc lớn khiến người mẹ quá lo sợ"; nhưng cuối cùng anh đã thắng vì thái độ và biểu hiện chân thành mong bé khỏe, không bị đau răng trên khuôn mặt, anh đã thuyết phục người mẹ. Thứ ba, một việc khiến em cảm thấy khâm phục là các anh chị Việt Kiều ở thế hệ thứ 2 đã không còn nói tiếng Việt rõ nữa, viết cũng khó khăn, thế hệ thứ 3 chỉ có thể nghe hiểu nhưng không nói được, đến một lúc nào đó họ cũng sẽ quên tiếng Việt, vậy mà lòng họ vẫn nhớ đến quê hương gốc Việt Nam của mình và hướng đến một cộng đồng những người dân nghèo cần giúp đỡ. Hi vọng các anh chị thiện nguyện viên SAP-VN vẫn mãi giữ nhiệt huyết và tinh thần cao đẹp đó. Cảm ơn chuyến đi ý nghĩa cho em nhiều bài học này ạ.

Dr. Hieu Hoang is examining a patient

CẢM NGHĨ SAU CHUYẾN TÌNH NGUYỆN CÙNG SAP-VN

Kiểu Hân

Em tên Kiểu Hân-nhân viên DCA (Design Capital Asia) tại Huế. Trong chuyến khám chữa bệnh từ thiện của SAP-VN ở Huế em tham gia với vai trò tình nguyện viên, nhiệm vụ chính của mình là nhập dữ liệu và hỗ trợ đội thuốc phân loại. Trong quá trình làm việc, em có cơ hội quan sát và nhận ra chỉ trong 4 ngày cùng làm việc với SAP-VN mình đã học hỏi được rất nhiều điều ý nghĩa. Thứ nhất, thành viên không bao giờ than vãn, ngược lại nụ cười luôn thường trực trên khuôn mặt dù điều kiện làm việc rất khắc nghiệt, có thể

TÌNH THƯƠNG

Tuyệt Võ

Tình Thương: hai chữ viết hoa, ai đọc qua cũng cảm nhận được với cảm giác lâng lâng, nhẹ nhàng man mác nhưng người CHO là chỉ biết cho đi cái yêu thương rạt rào thật tự nhiên bằng một trái Tim nồng ấm thương yêu tình người. CHO mà không nghĩ mình vừa cho đi, CHO thật dễ dàng như trao tặng nụ cười nở trên môi. Tuy nhiên người NHẬN, mới chính là người cảm nhận được sự ngập tràn cảm xúc, ngập tràn Hạnh Phúc nhưng cất giấu ở trong lòng vì biết người CHO không mong cầu sự đền đáp.

Như hàng năm, đoàn SAP-VN chúng tôi chuẩn bị lên đường giữa mùa hè oi bức. Còn cái nóng nào hơn cái nóng ở quê tôi? Năm nay đoàn lại làm việc ở miền Trung đất đai khô cằn, nắng cháy: A LƯỚI

A Lưới là một huyện trên miền núi vùng cao. Có dãy Trường Sơn hùng vĩ bao quanh, là thượng nguồn của 5 con sông lớn. A Lưới cách thành phố Huế 70 km về phía Tây. Phía Bắc giáp huyện Phong Điền. Phía Đông giáp huyện Hương Trà. A Lưới là vùng đất có nhiều dân tộc, bản sắc văn hóa riêng, từ tiếng nói đến cách ăn mặc. Huyện A Lưới còn nghèo và đang được xây dựng trường học, trạm y tế, thủy

lợi và chương trình điện lực.

Từ mờ sáng đoàn SAP-VN chúng tôi, tất cả thành viên đều thức dậy thật sớm để chuẩn bị lên đường trong chương trình: Y tế lưu động (Mobile care) Vì đường xa, mất 2 giờ xe chạy nên chúng tôi phải đi khi mặt Trời vừa ló dạng, để tranh thủ đến A Lưới sớm vì không muốn để bệnh nhân phải chờ đợi lâu.

Đường đi đến A Lưới không gặp ghềnh như tôi tưởng vì công trình xây dựng đường và cầu được thành lập sắp xong, chỉ còn vài khúc lờm chờm đá nhưng không làm lòng chúng tôi nao núng... Hai ngày làm việc dưới cái nóng như thiêu đốt 95 độ của A Lưới rồi cũng trôi qua nhanh. Hai ngày còn lại, chúng tôi sẽ làm việc ở huyện Quảng Công và Quảng Thọ, đoạn đường không xa như đường đi A Lưới

Đường đi đến Huyện Quảng Công, cũng như Quảng Thọ, xe chúng tôi đều đi ngang qua khúc sông rộng do 3 con sông cùng nhau giáp nhánh: Tam Giang. Khúc sông mà ngày trước đã là nhân chứng trong trận chiến... Khúc sông không xa thành phố nhưng người lính vẫn đặt tình yêu Quê Hương tổ quốc lên trên tình riêng

Tam Giang cũng là nguồn cảm hứng để người nhạc sĩ viết lên khúc nhạc: Chiều trên phá Tam Giang (Trần Thiện Thanh). Cuộc chiến đã tàn, có những người lính đã nằm xuống nơi nhánh sông Tam Giang và người nhạc sĩ cũng đã ra đi... Đoàn chúng tôi đi ngang qua Phá Tam Giang, lòng bồi ngùi thương tiếc những người chiến sĩ đã bỏ mình trên ba nhánh của khúc sông.

Chúng tôi, những thành viên gồm: Bác sĩ, Nha sĩ, Dược sĩ, kỹ sư và nhóm thiện nguyện hữu trí... Chúng tôi đều là những thiện nguyện viên đến từ các Tiểu Bang Nước Mỹ. Chúng tôi lên đường với những thùng chất đầy: thuốc trị bệnh, bàn chải kem đánh răng, mắt kính, kẹo bánh và thú nhồi bông cho trẻ em. Đoàn sẽ khám bệnh, khám răng, khám mắt và cho thuốc.

Chúng tôi, hơn bốn mươi Thiện nguyện viên sống nơi xứ người nhưng lòng vẫn luôn hướng về Quê Hương, nơi có biết bao người cơm áo còn chật vật, tiền không đủ trang trải thuốc men. Chúng tôi làm với tất cả trái tim yêu thương

Bác Sĩ trong đoàn, dịu dàng hỏi han và nắm lấy những bàn tay chai đá của bệnh nhân, những bàn tay nhọc nhằn ngoài đồng áng ruộng nương hoặc chốn củi trong rừng sâu. Có người chưa một lần cầm đến cây viết, có những em bé chưa biết cắp sách đến trường vì nhà ở tận ven sườn núi, đường gập ghềnh nhiều hiểm nguy nên đành quanh quẩn bên đàn gà, đàn vịt.

Cô Tuyết đang giúp 1 bệnh nhân thử mắt kính

Nha sĩ Quỳnh đang nhổ răng cho một bé gái với sự trợ giúp của người nhà và Lâm (phụ trách máy móc phòng nha)

Chỉ dẫn cách giữ gìn sạch sẽ để bảo vệ răng. Có tiếng khóc của trẻ em vì chưa một lần bị nhổ răng, (răng sữa lung lay không chịu nhổ trong khi răng mới đã mọc bên trong) các em ngừng tiếng khóc ngay khi được chị Britney cho bàn chải và kem đánh răng, cùng những con thú nhồi bông tuyệt đẹp. Hình ảnh chị Britney cho quà, đã giúp các em thêm gan dạ, sắp hàng để vào nhổ răng với ước mong ôm được con thú nhồi bông trong tay và cũng có em còn lo sợ nên đứng lấp ló bên ngoài... Phòng Nha khoa còn đẹp hơn phòng khám thai vì được dựng lên bằng những tấm màn đám cưới có ren màu Hồng... vì nơi đây là căn lều dùng làm đám cưới của người dân trong huyện. Thế mà Nha sĩ cũng mát tay, có hôm làm việc quá tải vì răng sâu cần phải nhổ, nên hôm đó cần được hơn 3 kg răng sâu.

Phòng khám mắt tràn ngập tiếng cười vì những vị cao niên sung sướng khi được đeo kính vào mắt, mắt trông thấy rõ ràng sau bao ngày tháng không thể xâu kim để may vá hay bắt những con sâu trong rau cho những bữa cơm chiều. Họ bước ra khỏi phòng kính cười toe toét với nụ cười trợ nướu, vì trong tay có mắt kính vừa nhận được, lại có thêm chai nhỏ mắt Artificial tear. Họ đã vui với tất cả niềm vui trọn vẹn. Ai cũng khoe kính đẹp, kính thần nên nhìn thấy được con sâu. Bác Sĩ mắt cũng cảm thấy vui lây.

Phòng thuốc bao giờ cũng đông nghẹt người vì đây là trạm cuối cùng, bệnh nhân cầm giấy đến lấy thuốc sau khi đã được bác sĩ khám bệnh. Thuốc nhận xong sẽ ra về. Những Dược Sĩ làm việc quá cực vì theo toa cho thuốc nhưng phải giải thích cách dùng cho đúng, trong khi bệnh nhân có người không nói cùng ngôn ngữ, nên phải cần người thông dịch, dù người dịch chỉ biết nghe và nói để dịch lại vài điều chỉnh như là: thuốc viên màu trắng này uống một lần 1 viên, một ngày 3 viên chia ra sáng, chiều và tối. Người thông dịch đưa 3 ngón tay ra dấu, người già gật đầu và lặp lại: uống 1 lần 3 viên. Người thông dịch lắc đầu và pha trò "bó tay". Pha trò cười xong, người dịch chậm rãi đưa 1 ngón tay và nói: 1 viên, chị uống 1 viên mà thôi ... Phòng thuốc mất nhiều giờ để giải thích thật rõ

Phòng Khám thai là chiếc giường nhỏ được che dựng lên bằng những tấm màn và một chiếc ghế lung lay dành cho nữ Bác Sĩ. Người Mẹ tương lai lắng nghe từng lời giải thích về việc bảo toàn thai nhi trong quá trình mang thai. Nụ cười rạng rỡ trên môi người Nữ bác Sĩ đã làm ấm lòng người Mẹ và thai nhi đang nằm trong bụng người Mẹ trẻ

Phòng các Nha sĩ làm việc thật nhọc nhằn, bệnh nhân, người lớn cũng như trẻ em: răng đều bị sâu vì không được

ràng nên lúc nào cũng đông người chờ đợi, những Dược Sĩ trẻ tuổi và những cán sự viên ngồi đếm thuốc và cho vào bao kèm giấy chỉ dẫn, tất cả đều luôn làm việc rất hăng say và cẩn thận, tỉ mỉ. Một team làm việc thật tuyệt vời như một bức tranh đẹp với muôn màu sắc.

Chúng tôi hăng say làm việc, hai ngày trôi qua rất nhanh và rất mệt vì cái nóng của núi rừng A Lưới. Hôm nay là ngày làm việc thứ ba và theo lời mời đã được chỉ định, chúng tôi lúi lũi về gần thành phố hơn nên chỉ cần 45 phút là đến địa điểm khám bệnh.

Tôi, một Thiện nguyện viên đã gần "Thất thập cổ lai hy" đã được theo đoàn làm việc hơn 10 năm qua, tôi đã vô ý đem lo âu đến cho đoàn. Vì sau 2 ngày làm việc mệt nhọc, tôi lười đi ra ngoài để ăn bữa cơm tối, tôi ở lại Hotel và đã ăn tiếp phần ăn trưa còn lại của ngày, với cái nóng 95 độ nên có lẽ đồ ăn trưa cũng có chút vấn đề. Tôi thấy lo nhưng khi lên giường, tôi vẫn ngủ được một lèo đến 4 giờ sáng. Bên ngoài, trời còn tối đen nhưng cái bụng của tôi hình như đang "reo vang bình minh". Tôi suy nghĩ phải cố gắng vì còn phải làm việc thêm 2 ngày nữa.

Mặt Trời vừa ló dạng, các thành viên đều thức giấc và bắt đầu đi xuống phòng ăn sáng. Tôi theo gót bạn bè nhưng biết mình chỉ nên ăn một chút cháo trắng với muối cho có sức để làm việc mà thôi và tôi đã xin chút gừng để uống chung với ly trà nóng. Điểm tâm xong, tất cả chúng tôi cùng ra xe để lên đường.

Địa điểm làm việc hôm nay gần thành phố hơn nên chúng tôi không mất nhiều giờ ngồi trên xe. Xe đến trạm xá đã thấy người người đứng đợi ngổn ngang không trật tự... Phải nói, đoàn chúng tôi có hoàn thành được việc làm tốt, là phải kể đến công lao rất nhiều của đội điều hành Trật Tự. Nếu không trật tự, thật lòng chúng tôi không thể làm việc được mà phải quay về ngay. Quả thật, chỉ trong vòng 1/2 giờ bên ngoài trật tự đã được ổn định và vào quy luật: đến trước, ngồi trước, vào khám trước. Một anh trong đội trật tự pha trò: dù ông OBAMA có đến đây cũng phải sắp hàng. Nhiều tiếng cười vang, bên cạnh những đôi mắt đang mở to vì không biết OBAMA là ông nào? Bên trong cũng đã chia phòng theo mọi ngành, những thùng thuốc, bàn chải, kem đánh răng cũng như mắt kính đều đã được đưa vào từng phòng...

Phòng kính đã soạn mắt kính và đã bắt đầu nhận bệnh nhân. Mắt bệnh, chúng tôi chuyển qua cho bác sĩ Bạch Kim, mắt lão cần

Nhóm Bác sĩ và thiện nguyện viên phòng khám mắt

kính để đọc thì có chúng tôi lo. Bệnh nhân bắt đầu ngồi chờ đợi rất đông bên ngoài, cái bụng của tôi cũng bắt đầu muốn biểu tình... Tôi đứng lên và nói với bác Sĩ Châu: cô cần qua phòng thuốc, cô bệnh rồi... Bác Sĩ Châu dìu tôi đi với ánh mắt thân thương và lo âu. Tôi được các em Dược Sĩ lo lắng hỏi han và cho thuốc uống. Tôi uống thuốc và ân hận đã để các em trong đoàn phải lo. Nghỉ được đôi chút, tôi bỗng chạy vụt ra ngoài vì cảm thấy muốn buồn nôn, nhưng không kịp nữa rồi. Chén cháo muối buổi sáng, trà gừng nóng, thuốc và nước uống thêm năng lượng các em Dược Sĩ đã pha... tất cả đều trào ra khỏi miệng. Đứng bên cạnh là những ánh mắt lo âu của Châu, Trung, Nghĩa đã làm tôi ấm lòng nhưng cảm thấy guilty. Châu và Trung (leaders) đề nghị tôi nên về Hotel để nghỉ dưỡng cho khoẻ để mai đi làm tiếp, thế là tôi gật đầu ngay. May mắn là hôm nay không làm ở A Lưới, đường không xa nên tôi an lòng đi về. Về đến Hotel, tôi thay vội cái áo rộng thùng thình, leo lên giường và ngủ thiếp một giấc dài. Tỉnh giấc, đã 3 giờ chiều, tôi đói meo nên gọi về chùa Đức Sơn, đó là một Trung Tâm nuôi các em Cô Nhi mà tôi đã hẹn tối nay lúc 8 giờ khi làm việc xong trở về, tôi sẽ đến thăm, tôi gọi về chùa xin chén cháo muối và nhờ Sư Cô mang đến vì tôi sẽ không giữ hẹn đến chùa được tối nay. Tôi gửi chút quà về Chùa cho các em có thêm sách vở và áo mặc ấm mùa Đông. Tôi ăn chén cháo rất ngon trong sự yêu thương triu mến của người nấu.

Tôi thấy mình nợ rất nhiều người, tôi là người NHẬN nên tôi biết trân quý những người đã CHO tôi, dù chỉ là ánh mắt, lời hỏi han, săn sóc, hay cái nắm tay dìu tôi vào phòng tạm nghỉ. Chỉ có người NHẬN mới cảm thấy tràn ngập cảm xúc, Hạnh Phúc và sự biết ơn. Tôi cảm ơn SAP-VN đã cho tôi cơ hội chia sẻ yêu thương cho tha nhân, cho tôi cảm xúc khi được NHẬN. Cảm ơn chị Mỹ Linh, Vinh, Châu, Hương, Trung, Nghĩa, các em Dược Sĩ trẻ nhưng có trái Tim rất chín muồi, rất nồng ấm tình người. Dù ở tuổi sắp "Thất Thập" nhưng tôi vẫn hy vọng và mong ước mình vẫn "trẻ" như các cô Dược sĩ để được đi với SAP thêm vài năm nữa. Tôi hát nhỏ: Sống trong đời sống cần có một tấm lòng...

Tuyết Vo (Mobile care 8-2014)

Anh Mạnh, trưởng nhóm trật tự, đang giúp dìu bệnh nhân

... HÀNH TRÌNH YÊU THƯƠNG...

Ánh Nguyệt

Ngày thứ nhất...Tất bật chuẩn bị.

Sân bay Phú Bài buổi trưa đầu tháng 8 ngập nắng, vừa bước ra khỏi phi trường đã nhận nhớ nắn nỉ ông mặt trời, có lẽ ông cũng thương tình nên “khuyến mãi” cho thêm chút gió, gió Huế cũng có “cái style” riêng, nhẹ nhàng, dịu dịu và... hơi ẩm, không lùa mát dịu như gió Saigon, lại càng khác xa với gió Cali... Dù sao thì cũng cảm ơn ông Trời, “có còn hơn không...”

Ba mẹ con hơi ngơ ngác vì đây là lần đầu đến Huế bằng máy bay (những lần trước chỉ bay tới Đà Nẵng rồi ngồi xe tới Huế), chưa kịp định thần thì nghe có tiếng hỏi “Chị có đi xe buýt không? Xe sắp chạy rồi nè”... Bỗng nhớ lời Diễm Thu dặn “nếu muốn tiết kiệm, từ sân bay chị đi xe buýt, bến xuống cũng gần khách sạn lắm, đi bộ thêm chút thôi”. Thế là 3 mẹ con quyết định leo lên xe.

Trên xe, nhỏ nhẹ hỏi thăm bác tài đường sẽ phải đi bộ từ bến xuống tới khách sạn, bác tài bảo “được rồi, tôi sẽ giúp chị”. Chỉ cần nghe thế là an lòng, 3 mẹ con ngồi ngắm đường phố Huế với mong ước thấy những đặc trưng riêng của nó. Cũng như một số tỉnh thành khác của VN, đường phố của Huế cũng nhỏ bé, trong nội ô và nhất là gần 1 khu chợ cũng đông đúc, tấp nập. Tuy nhiên, không biết có phải tại mình giàu trí tưởng tượng khi thấy tấp nập nhưng mọi người vẫn có phong thái rất nhẹ nhàng, khoan thai chứ không hề mang vẻ vội vã như Saigon. Nói chung là một phong thái... rất Huế!

Vừa đến khách sạn đã thấy chị Châu và một số anh chị em (ACE) đang ngồi bàn luận cho công việc, mọi người nhắc 1:30pm sẽ bắt đầu buổi họp sắp xếp công việc.

Đúng 1:30, mọi người kéo đến đầy đủ trong phòng họp. Sau phần chào hỏi thân mật, giản dị đôi khi rất tiểu lâm của 1 số anh chị em và phổ biến chi tiết chương trình làm việc của 4 ngày sắp tới, ngay lập tức... ai vào việc nấy!

Phòng họp trở nên nhộn nhịp... Mỗi ngành đều tự đi tìm kiếm những thuốc men, dụng cụ của ngành mình để tính toán, chuẩn bị cho 4 ngày làm việc sắp tới. Mới nghe tưởng rất đơn giản nhưng có chứng kiến tận mắt mới thấy lượng công việc nhiều đến thế nào. Nào là thuốc men, dụng cụ y tế, thậm chí cả những chú thú nhồi bông được đưa về từ bên kia đại dương... thứ nào cũng lên đến hàng chục thùng, làm mọi người ai cũng tất bật khiêng vác, chọn lựa, sắp

Chị Nguyệt đang đo huyết áp cho 1 bệnh nhân

xếp, công việc cứ như bất tận... Có lẽ vừa sau những chuyến bay dài đầy mệt nhọc, chưa kịp lấy lại sức nên khi sự sắp xếp tạm ổn thì ai nấy cũng rã rời, nên khi nghe thông báo ngày mai sẽ khởi hành lúc 6h sáng, nghĩa là mọi người phải đặt báo thức lúc 5h... Ai nấy đều cười ... như mèo...

Chị Nguyệt (thứ tư từ trái) cùng nhóm ghi danh & đo huyết áp và nhóm giữ trật tự

Ngày thứ hai: Xã Hồng Hạ- ngày khám bệnh đầu tiên

Tưởng chừng sẽ không ai dậy nổi đúng giờ... thế mà chưa tới 6h mọi người đã có mặt đông đủ dưới sảnh khách sạn. Về mặt môi và ngái ngủ hầu như vẫn còn vương đọng trên từng khuôn mặt nhưng vẫn kèm theo dấu hiệu tràn đầy sự hăng hái. Sắp xếp người lên 7 chiếc xe (chiếc xe tải chở dụng cụ, thuốc men đi đầu), tất cả lên đường!

Quãng đường đèo quanh co, có những khúc gấp ghê đến phát sợ (có lẽ đó cũng là đặc trưng của các con đường đèo ở Việt Nam?). Bù lại, mỗi cung đường lại có những cảnh trí thiên nhiên khá đẹp (cũng là đặc trưng của Việt Nam) nhưng không biết trên những chiếc xe khác thế nào, riêng xe mình ngồi thì hình như không ai còn lòng trí thưởng ngoạn, 1 phần vì còn... ngái ngủ, 1 phần vì nôn nao, mong mau đến nơi để được làm việc. Vả lại, có lẽ vì mới lần đầu gặp mặt nên ai nấy vẫn còn 1 chút bối rối, “thẹn thùng”...

Còn đang hơi lơ mơ bỗng nghe tiếng Diễm Thu hơi hoảng hốt “chết rồi, chiếc xe tải chở dụng cụ, thuốc men hình như... lạc đường!”... không ai bảo ai, cả xe cùng lao nhao thăm hỏi “sao? Thiệt hôn? Rồi bị giờ sao?”. Cũng may chỉ chút xíu sau, các tài xế cũng đã liên lạc được và hướng dẫn đường cho nhau, cả xe thở phào nhẹ nhõm (mình may mắn được ngồi chung xe với Thực Em và Diễm Thu, 2 “sếp SAP-VN tại Việt Nam” nên theo dõi sát sao được cuộc hành trình của các xe khác).

Sau gần 2 tiếng đồng hồ vất vưởng đường trường, rốt cuộc đoàn xe cũng tới nơi, mừng cách chi là mừng. Tất cả đều tỏ vẻ rất sẵn sàng. Mọi người đều nhanh nhẹn xuống xe, ai vào việc nấy một cách rất “pro”. Ông bác sĩ trưởng trạm, theo đúng truyền thống VN, đã chờ sẵn và như cũng đã chuẩn bị chào hỏi, lễ nghi một chút, nhưng cả đoàn đều thực hiện rất nhanh phần chào hỏi để bắt tay vào công việc chính: khám bệnh và phát thuốc cho bà con (nhất là khi nhìn thấy bà con đã có mặt ngồi chờ khá đông, thời giờ dành cho lễ nghi chắc chắn cần giảm bớt). Sau khi quan sát nhanh 1 vòng, các phòng được phân chia đầy đủ và hợp lý (tương đối thoải, nhưng cũng là khá tốt rồi). “Tổ nha” được “huống” nguyên 1 khoảng sân rộng có sẵn mái che. Những chiếc bàn bình thường đã được những bàn tay thoăn thoắt sáng tạo, phút chốc đã trở thành 1 “ghế (giường)

Các thiện nguyện viên MAST phụ trách ghi danh bệnh nhân 2 ngày đầu mobile care

nhỏ rặng”. Lần đầu tiên mình được chứng kiến 1 phòng khám mắt được che kín ánh sáng bằng những... bao nylon đen của “Tổ mắt”. Những bác sĩ sau khi nhận được phòng bệnh, cũng nhanh chóng sửa soạn, xếp đặt dụng cụ. Các khâu tiến hành thật nhanh nhẹn, thông suốt (đúng là tác phong Mỹ), nguyên một “clinic dã chiến” được thành lập trong nháy mắt và bắt đầu vào việc ngay lập tức, kiểu làm việc chạy đua với thời gian. Khâu nhận bệnh khởi sự đầu tiên, được các bạn trẻ phụ trách nên cũng rất nhanh. Tội nghiệp nhất là khâu crowd control (tổ Trật Tự), cổ hòng các anh luôn phải dùng hết công suất. Các em trẻ hơn được giao nhiệm vụ theo sát để hướng dẫn và giúp đỡ người bệnh (sau khi người bệnh được ghi danh, đo huyết áp phải dẫn họ tới đúng từng phòng bệnh, khám xong lại dẫn tới phòng nhận thuốc...). Thế là cứ lên lầu, xuống lầu, qua trái, qua phải... dẫn ông ngồi ghế chờ lại dẫn bà qua khâu kế tiếp... các em cứ như một con thoi nối kết với nhau thật chặt chẽ, cố gắng không để bất cứ người bệnh nào phải ló ngó, hoang mang. Nhìn những lưng áo đầm mồ hôi cũng biết các em mệt đến chừng nào...

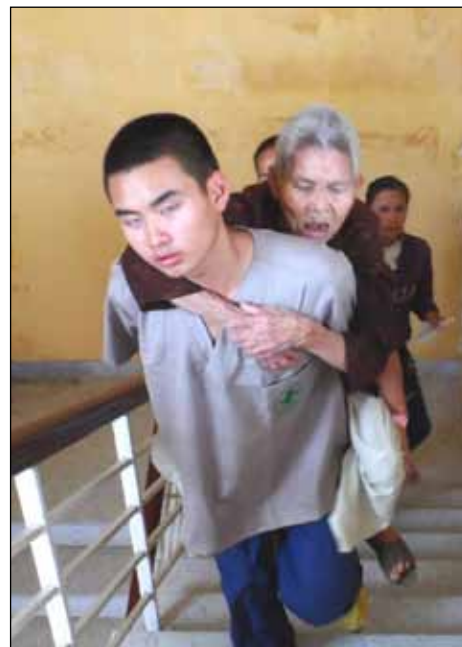
Càng lúc bệnh nhân kéo tới càng đông, người này gọi báo người khác, kể cả những người không được phát phiếu khám bệnh cũng rủ nhau tới ngồi chờ, hy vọng cuối buổi sẽ được... khám kẹ (cũng lại là 1 đặc trưng của người Việt Nam). Nắng mỗi lúc một lên cao, cái nắng, cái nóng hầm hập của miền Trung cũng không làm họ chùn bước. Nhìn những cụ già, em bé ngơ ngác, kiên nhẫn ngồi chờ giờ này qua giờ khác, sao lòng mình thấy nghèn nghẹn thế nào...

Các thiện nguyện viên Walmart phụ trách ghi danh bệnh nhân 2 ngày cuối mobile care

Theo như sắp xếp ban đầu, mình được phân công vào khâu đo huyết áp. Máy móc tương đối đầy đủ nên cũng không vất vả mấy, nếu gặp case nào có vẻ hơi “rối” lại chuyển ngay cho Phương, 1 nữ “y tá thứ thiệt”, rất nhanh nhẹn và thông minh. Bởi thế, khi vô tình lên lầu tới phòng khám nhi đồng, thấy các bé khá đông nên xuống để nghị với Phương mình sẽ ở lại giúp 2 bác sĩ Denise và Mai Khanh, đỡ bớt cho Diễm Thu 1 mình phụ giúp tới mấy phòng bệnh, Phương cũng đồng ý liền.

Làm việc trong khâu khám nhi, thấy các bé thật dễ thương, xinh xắn, nhất là nụ cười của các bé mỗi khi được tặng thú nhồi bông (các bé cứ gọi chung là gấu bông), lòng mình thật vui. Thế nhưng khi được nghe mô tả những sự chăm sóc rất đơn giản và... ngộ nghĩnh, mới thấy thương các bé quá. Ở đây có “hiện tượng” đặc biệt, là việc hầu hết các bé trai đều đã được cắt bao quy đầu (chỉ trừ những bé gia đình... chưa đủ tiền). “Ngộ” hơn nữa khi hai Bs cố gắng giải thích tùy theo trường hợp của từng bé, không phải bé nào cũng cần thiết phải làm như vậy đều nhận được câu trả lời “tại thấy các bé khác (ở những gia đình khác) đã làm rồi nên cũng phải làm cho con (cháu) mình làm như vậy”..., quả là chẳng còn biết nói sao... Lại còn có trường hợp chẳng biết có phải vì không giữ được vệ sinh, vết thương làm độc sưng tấy, bé đau khóc đến lả, tội làm sao! Theo lời kể từ những phụ huynh, đa phần những cha mẹ ở vùng này đều đi vào Saigon hay những thành phố lớn để làm việc, con cái gởi lại nhà cho ông bà chăm sóc, rồi vì không ở gần con nên cứ nghe thấy mọi người làm gì thì cũng muốn con cháu mình được làm như vậy (ngầm chuộc lỗi sống xa con???)

Ryan giúp hướng dẫn bệnh nhân và "cõng" các cụ già đi lại khó khăn

Có những bà mẹ mang bệnh phụ nữ đã lâu nhưng không dám đi khám tại trạm xá (vì mắc cỡ), nay mới thủ thủ với Bs của đoàn để được khám, lập tức được chuyển sang Bs Michelle chuyên khám phụ khoa.

Theo tác phong làm việc bên Mỹ thường không nghỉ trưa, nhưng bởi đây là Việt Nam, bà con đã được thông báo giờ đoàn tạm nghỉ, và lại cả đoàn đều có vẻ chịu thua ông mặt trời nên phải ngừng tay một chút để nghỉ ngơi hầu nạp lại năng lượng.

Buổi chiều, công việc có phần nhộn nhịp hơn nữa vì bà con nghe tin kéo tới đầy nghẹt sân. Hầu như không nghỉ tay suốt 2h đồng hồ, 2 Bs nhi (vì mình phụ tổ nhi nên rành tổ này nhất) làm việc như máy, nhất là khi vì muốn giải bớt áp lực cho “tổ dược”, Bs Mai Khanh quyết định tự phát thuốc cho các bé. Chỉ phụ trách việc dặn dò mọi người cách uống thuốc mà sao mình cũng thấy mệt dút hơi. Có lúc thấy đã hết người xếp hàng, vừa báo tin mừng cho 2 Bs tạm

nghe thì lại một loạt các bé kéo tới, các Bs, người nhân nhó, người mỉm cười rồi... cả hai làm việc tiếp!

Ngôn ngữ cũng là vấn đề khá khó khăn trong khâu khám nhi (mình nghe các khâu khác chắc cũng sẽ có). Các Bs hoặc được sanh ra, hoặc đã ở Mỹ khá lâu nên tiếng Việt cũng có phần hơi yếu, lại gặp người dân A Lưới với chất giọng, thổ âm đặc biệt nên Bs và bệnh nhân, đôi khi không ai hiểu ai... thế là mình lại được may mắn trở thành thông dịch viên từ tiếng Việt qua... tiếng Việt! Mỗi lần như thế mấy chị em lại lăn ra cười. Có lẽ nhờ vậy nên buổi chiều đỡ nóng...

Rốt cuộc cũng đến giờ ngưng việc, sau khi đã cố gắng khám cho những cụ già đã ngồi chờ rất lâu, thậm chí chờ... từ sáng. Tội lắm nhưng biết làm sao được vì cái gì cũng phải có 1 giới hạn của nó ...

Cả đoàn lại tranh thủ, nhanh chóng thu dọn đồ đạc, dụng cụ, thuốc men để lên xe ra về, chuẩn bị cho ngày mai ở điểm dừng chân kế tiếp. Đảo mắt 1 vòng sân trạm xá, thấy 1 số người vẫn còn đang nấn ná chung quanh, nhìn theo đoàn, trong ánh mắt như vẫn còn thoáng chút ước mơ... làm lòng mình cũng vương bồi hồi...

Ngày thứ ba: Xã Sơn Thủy – ngày làm việc thứ 2

Vì không muốn ở lại A Lưới, muốn về lại Huế nên ngày hôm sau cũng vẫn phải để đồng hồ báo thức lúc 5h sáng. Chính vì thế mà tối hôm trước ba mẹ con đã bỏ hẳn kế hoạch đi dạo vòng vòng phố Huế. Cũng có mặt đầy đủ lúc 6h, lên xe và khởi hành đúng dự kiến. Qua 1 ngày làm việc, tinh thần đã triển nở xanh tươi. Trên xe, mấy chị em chuyện trò rôm rả chứ không yên lặng như hôm trước. Tuy nhiên, riêng mình không hiểu sao lại bị say xe, người choáng váng rất khó chịu. Khi đến nơi cũng may có viên thuốc “cấp cứu” Vicky đưa chứ nếu không e rằng mình sẽ là bệnh nhân đầu tiên mất...

Trạm xá xã Sơn Thủy cũng được xây dựng tương đối giống trạm xá xã Hồng Hạ, nên đơn giản nhất là anh em vẫn giữ vị trí cũ. Sau vài chục phút chuẩn bị, mọi việc lại bắt đầu tiến hành y như hôm trước, chỉ khác là bệnh nhân như đến sớm hơn và nhiều cụ già hơn, có cụ quá yếu, phải dùng xe lăn đẩy cụ nhưng khi lên bậc thềm thì quả là 1 vấn đề vô cùng nan giải (những bậc thềm ở VN hầu như chưa bao giờ có chỗ dành cho người dùng xe lăn)...thế là phải nhờ Ryan (con trai Ds Khanh), nhận nhiệm vụ công cụ. Ryan liên tục

August 2014 SAP-VN Mobile Care Mission

A Luoi & Quang Dien Districts, Thua Thien Hue Province, Vietnam
Local counterparts: DCHF, FHF, HIPE, HueFO, VA-NGOs

5,706 scripts filled

1,721 medical patients

1,024 eye patients

622 dental patients

+ 54 volunteers

= **ONE** mobile health care
mission accomplished

SAP-VN
Social Assistance
Program for Vietnam

would like to thank our
generous sponsors:

MAST Cares, Alcon, Allergan, AmeriCares, Ampharco USA, Bausch & Lomb, Edinger Medical Group, KNL Foundation & Partners in Restoring Vision and Improving Lives, Lion Insight International, Providence Little Company of Mary Medical Center, St. Jude Medical Center, Ultralight Optics, Walmart-VN, and private sponsors

công cụ chạy tới chạy lui các phòng ban cần thiết, cụ già vừa sung sướng vừa cảm động, nhường đôi mắt đã mờ đục theo thời gian, cái miệng móm mém mếu mếu, cười cười...

Công việc lại tiếp tục đầy đặc, các bác sĩ hầu như không còn chút thời gian để nghỉ ngơi, vì bệnh nhân đặc kín sân trạm xá. Giờ nghỉ trưa mọi người cũng chỉ ăn uống qua loa, (biết bao phần cơm dư đến buổi chiều lại tặng lại hết cho bà con). Đặc biệt, hôm nay những bệnh nhân không giấy mời sao xuất hiện nhiều quá, cứ bước xuống sân là lại có người đi theo năn nỉ “nhà con bệnh nặng quá”..., “nhà cháu ho ra máu...”, “con cháu ghê đây người...” Chúa ơi, mọi người trong đoàn lúc này nếu được chắc sẽ ước mình có 3 cái đầu và 6 đôi tay! Hồi ra mới biết vì số lượng người được khám bệnh phải được phân bổ đều trên các gia đình, nên mỗi gia đình thường chỉ có 1 người được nhận phiếu khám bệnh, và những gia đình có

Y tá "thứ thiệt" Phương phụ trách điều hợp khâu đo huyết áp

con nhỏ thì đương nhiên phần may mắn đó phải được nhường cho em bé. Đó là chưa kể rất nhiều trường hợp khám nhi nhưng nếu bà mẹ đang mang thai hay có vẻ xanh xao, yếu đuối là 2 Bs nhi cũng khám bệnh cả cho mẹ (mẹ khỏe mới nuôi được bé khỏe chứ nhĩ!).

Bệnh nhân nhĩ ở xã này hầu hết lại có chung 1 bệnh "sâu răng". Hai Bs nhi liên tục phải đề nghị ghi giấy gọi các bé xuống tổ nha. Tổ nha hôm nay đất khách, các Bs và phụ tá hầu như không được ngồi, phải liên tục đứng nhỏ rằng suốt buổi dưới cái nóng hầm hập dù đã có mái che, cộng thêm tiếng trẻ em la khóc vang dội, um sùm... Minh chỉ còn ngả mũ khâm phục những bộ thần kinh thép!

Hình như "tổ mắt" cũng quá tải, phải đặt thêm 1 phòng chuyên để phát kính vì việc khám mắt phải rất kỹ càng, không thể hấp tấp, do đó bệnh nhân dồn ứ rất đông.

Hôm nay, các Bs nội phát hiện trường hợp 1 bà cụ có khối u lớn trong bụng, bà thì không hề hay biết, có lẽ vì chưa bao giờ đi đến khám bệnh ở 1 cơ sở y tế lớn nào và cũng có thể vì không hiểu biết (hầu hết những người dân nơi đây có bao giờ tự chú ý đến sức khỏe, cơ thể của mình). Chẳng biết cách nào tốt hơn cho bà, chỉ mời Bs trưởng trạm xá lên trao đổi và đề nghị trạm xá tiếp tục đưa bà lên tuyến trên điều trị. Nguyên cớ giờ này bà đã thật sự đang được điều trị...

Hôm nay tới phiên tổ được lo lắng khi 1, 2 loại thuốc gần hết, sợ mấy ngày sau không đủ phát cho bà con. Sau cuộc hội ý chớp nhoáng, anh Thực Em nhận nhiệm vụ đi "lùng" thuốc tại thành phố Huế. Nói đến đây phải công nhận đoàn khá may mắn khi có 1 cộng tác viên nhiệt tình, hăng hái và tháo vát như anh (hình như chưa nhiệm vụ nào làm khó được anh). Đặc biệt nhất là sự bình tĩnh và luôn tươi cười.

Đến khi nắng chiều hơi dịu xuống, nhường phần nào bầu khí quyến cho những làn gió mát len lén thổi vào cũng là lúc giờ làm việc kết thúc. Lại đành phải nói lời tạm biệt với bà con, nhất là những người vẫn cố gắng hy vọng, vót vát khăn nài... Đành vô cùng xin lỗi vì chúng ta phải tuân thủ kỷ luật và nguyên tắc, cũng như gìn giữ sức khỏe cho ACE vì vẫn còn tới 2 ngày làm việc. Đó cũng là sự công bằng cho hai xã tiếp theo trong chương trình...

Sau ngày làm việc thứ hai, tuy mọi người vẫn nói cười rôm rả, vui vẻ chụp hình, nhưng hình như đã thoáng thấy 1 vài dấu hiệu (nhỏ nhỏ) của sự...hụt hơi...Về đến khách sạn ai cũng lảng lảng, nhanh chóng "rút về hậu cứ" nghỉ ngơi.

Ngày thứ tư: Xã Quảng Công – ngày làm việc thứ ba

Ở địa điểm tương đối gần thành phố hơn nên hôm nay anh em được quyền dậy trễ thêm 1 tiếng. Ôi, 60 phút mới huyền diệu làm sao! Chỉ thêm 60 phút mà sao khi hợp mặt ai nấy cũng như đã rạng rỡ trở lại. Khác với 2 ngày trước phải đem thức ăn theo, sáng nay được dùng buffet sáng trong nhà hàng của khách sạn. Anh em gặp nhau tươi cười chào hỏi, enjoy bữa sáng. Đến 7h10 mới thực sự xuất quân.

Xe mình hôm nay có sự thay đổi, mấy em của công ty MAST phải trở về Saigon làm việc, nhìn chiếc xe trống cũng cảm thấy buồn buồn, chỉ mới làm việc chung có 2 ngày mà sao khi chia tay cũng đến là bịn rịn, mấy chị em ôm nhau bằng cái ôm của 1 tình cảm mến chân thành, sự chân thành cầu chúc cho nhau luôn bình an.

Bỗng nghe loáng thoáng hình như đoàn phải đi kiểm Bs Denise, đang định thông báo tìm trẻ lạc thì Bs xuất hiện. Ai cũng cười toe lên đường.

Trạm xá xã Quảng Công có cấu trúc hơi khác hai xã trước, nên sự sắp xếp cũng có chút thay đổi. Tuy nhiên mọi sự vẫn tốt đẹp theo chiều hướng của nó. Hôm nay tổ nha được làm việc trong 1 hội trường, chỉ có bàn ghế là vẫn phải tận dụng và sáng tạo. Minh quả thực khâm phục tổ nha quá, quý vị tính toán rất tế nhị và chi tiết, đã chịu khó mang theo biết bao đồ đạc, dụng cụ, từ những món nhỏ xíu như những chiếc kẹp, kèm nhỏ rằng cho đến chiếc máy phát điện to đùng! Tổ nha hôm nay cũng đất hàng nhất thì phải, vì tuy không có con số thống kê trong tay nhưng bất cứ lúc nào, khi hướng dẫn bệnh nhân qua hội trường mình cũng thấy mấy hàng người đông đúc đang ngồi chờ gọi tên. Cũng vẫn tiếng các bé khóc như ri làm chùn bước 1 số các bé khác, nhưng vẫn đồng nghịệt người ngồi chờ tới phiên, mình tùm tùm nhủ thầm "hôm nay lại 1 ngày ngọt ỏ!"

Đang làm việc thì nghe tin chị Tuyết, người chị dễ thương ở cùng phòng phải về sớm vì trúng thực, lòng cũng lo lo cho chị nhưng lại bị công việc cuốn vào. Nhanh chóng gọi chị lời chúc tốt lành thôi vậy, chị nhé! Đến chiều chị em lại gặp nhau vậy! Chỉ tội tổ mất lại thiếu bớt nhân lực...

Hôm nay tổ nhi lại phải đi tìm Bs trưởng trạm để đề nghị cấp giấy cho 1 bé được tạm nghỉ giờ học thể dục tại trường trong vài tháng vì bé có accident nhỏ về xương khớp, không nguy hiểm nhưng cần được nghỉ ngơi.

Nhóm Bác sĩ và thiện nguyện viên phòng khám nội khoa và phụ khoa

Các khâu còn lại có lẽ vẫn hết như những ngày trước, bệnh nhân cứ kiên nhẫn ngồi chờ, các Bs cứ miệt mài khám, những phút giây relax quý báu chỉ thi thoảng mới xuất hiện. Cho đến hôm nay thì phải công nhận giờ nghỉ trưa của VN là 1 sáng kiến tuyệt vời!

Cứ theo thông tin bên lề, số lượng bệnh nhân cứ hôm sau lại đông hơn hôm trước, nghe cũng hơi... rùng mình, nhưng vui...

Buổi tối hôm nay, cả đoàn dùng cơm tối chung trong khách sạn, bữa cơm tối này thật vui và hữu ích, anh em được dịp trao đổi với nhau thật nhiều, cả về kinh nghiệm làm việc lẫn cuộc sống đời thường, cũng để nê đùa và chọc ghẹo nhau.

Ngày cuối: Xã Quảng Thọ - ngày làm việc cuối cùng

Có lẽ biết là ngày làm việc cuối của đợt thiện nguyện nên ACE rất đúng giờ, về mệt mỗi ngày càng tỏ rõ trên các khuôn mặt nhưng ai cũng vẫn tươi cười. Mọi người vẫn hăng hái lên đường bằng sự nhiệt thành hết mấy ngày trước.

Khi tới nơi, anh em hơi bất ngờ vì trạm xá ở hơi sâu phía trong, cũng may phía ngoài có 1 hội trường tương đối rộng, thế là đoàn quyết định làm việc ngay tại hội trường, chỉ khổ 1 nỗi hội trường thì không có phòng ốc... Các tổ lại cố gắng phân chia, sắp xếp sao

Bác sĩ Hương Anh đang khám cho bệnh nhân

cho hợp lý nhất... cuối cùng, mọi con đường cũng dẫn về La Mã... Mọi chuyện lại đầu vào đây, ai cũng chọn được vị trí khá ưng ý cho tổ mình, cho dù hơi ngổ ngĩnh, tổ mắt và phụ khoa thật đầy sáng tạo khi mượn ngay 2 góc sân khấu và chiếc màn sân khấu... chỉ cần 1 chút biến tấu là 2 bên cánh gà đã có ngay 1 phòng khám mắt và 1 phòng khám phụ khoa mỗi bên, dù chả biết hai phòng khám này đạt tiêu chuẩn quốc gia nào??? Phòng khám nhi hôm nay được sắp xếp ở hành lang phía ngoài, có lẽ như vậy tốt hơn để tránh bớt đông người dẫn đến ngột ngạt trong hội trường.

Hôm nay, Bs Thái Vân bận việc phải về trước nên Bs Denise tăng cường cho khâu khám nội, sau khi thấy bệnh nhân nhi cũng không nhiều như những hôm trước. Bs Mai Khanh một mình chịu trách nhiệm khám nhi, nhưng mọi việc cũng diễn ra khá trôi chảy. Chỉ đến khi gần về chiều, tự dưng số lượng bệnh nhân tăng đột biến, cả người lớn lẫn trẻ em, thế là cứ xoay chuyển vòng vòng để phụ giúp nhau, lúc Bs Mai Khanh vừa nhận lời khám người lớn thì lại ào vào 1 đợt bệnh nhi, thế là lại phải luân chuyển, vừa buồn cười

Nhóm Nha sĩ và thiện nguyện viên phòng khám răng

vừa thương mấy anh trong khâu giữ trật tự, hôm nay quả là 1 ngày quay cuồng, lại còn bị bệnh nhân say xỉn tới la lối um sùm. Đôi lần, mình và Mai Khanh giật mình hốt hoảng khi thấy có những bệnh nhân đang leo qua bờ tường để xin vào khám bệnh

Công việc căng thẳng suốt 4 ngày liền, cộng thêm thời tiết nóng nực đã làm Bs Hiếu “đổ” trước, anh phải bỏ ra hành lang, kê ghế nằm nghỉ một lúc sau mới trở về làm việc lại được.

Khi thật sự kết thúc công việc, anh em dọn dẹp với sự giúp đỡ nhiệt tình của nhân viên trạm xá và những người tình nguyện, những dụng cụ nào còn sử dụng thì tặng lại trạm, như 1 kỷ niệm đẹp.

Theo truyền thống, ngày cuối thường phải kết thúc sớm hơn 1 chút vì mọi người có nhiều việc để thu dọn, sắp xếp khi kết thúc 1 đợt làm việc, những gì phải bỏ đi, những gì có thể giữ lại cho lần tới... Thường thì ACE sẽ chia tay ngay trong ngày, mỗi người 1 hướng, có những người có thể còn nấn ná ở lại 1 vài ngày nhưng đa phần đều trở về Mỹ ngay để tiếp tục công việc và cuộc sống.

Bùi ngùi chia tay mọi người, ba mẹ con cũng ra phi trường chuẩn bị về lại Saigon, trong lòng sao đầy ắp những vui buồn, nghĩ suy...

Năm ngày, chỉ năm ngày sao cho mình thật nhiều cung bậc cảm xúc. Nghĩ tới sự hy sinh của tất cả mọi người. Rồi bỏ những công việc hàng ngày của những bác sĩ, dược sĩ, y tá... thậm chí với những mức lương khá cao. Rồi bỏ tạm thời gia đình, con cái để ra đi phục vụ cộng đồng. Mọi người đã chấp nhận bay nửa vòng trái đất để đến và chăm sóc người dân ở vùng nghèo nàn, hẻo lánh này.

Quang cảnh khâu phát thuốc và hướng dẫn cách uống thuốc cho bệnh nhân

Nhóm Dược sĩ và các thiện nguyện viên phòng phát thuốc

Cảm ơn SAP-VN, các anh chị đã thầm lặng làm nên biết bao điều kỳ diệu, các anh chị đã kết hợp với nhau thật tốt đẹp để làm những điều tốt đẹp, đem lại niềm vui cho biết bao con người. Từ khâu sắp xếp đám đông đến khâu ghi phiếu nhận bệnh, khâu đo huyết áp, hướng dẫn bệnh nhân, khâu khám bệnh đến khâu phát thuốc... các bạn đã hoàn thành trọn vẹn phần việc được giao, đôi khi còn hơn cả mong đợi. Dù chỉ lặng lẽ ngồi đếm thuốc trong phòng, hay la hét đến khản cổ ngoài sân nắng, các bạn đều làm việc bằng một tinh thần luôn hết sức mình cho công việc.

Cảm ơn những người bạn ngoại quốc, các bạn quả là 1 tấm gương phục vụ vô cùng quý báu. Cảm ơn bạn đã đến giúp đỡ và thương mến quê hương, đồng bào của chúng tôi

Cảm ơn cả những bác tài cũng xông pha giúp giăng bạt, cột dây, vận chuyển đồ đạc,

Cuối cùng, xin cảm ơn tất cả các bạn, những người đã đến để chúng ta có dịp cùng nhau trải qua một cuộc hành trình đặc biệt, cuộc hành trình của yêu thương.

Cali, ngày 17 tháng 9 năm 2014

MỘT KÌ NGHỈ HÈ THẬT VUI VÀ Ý NGHĨA Ở THỪA THIÊN-HUẾ

Quan Vu

Nếu như trước đây có ai hỏi tôi rằng việc đi làm thiện nguyện có gì vui không, tôi sẽ không thể trả lời bởi vì tôi không biết được cảm giác của những người đi làm thiện nguyện và bản thân tôi cũng chưa từng đi làm thiện nguyện bao giờ. Nhưng sau chuyến đi Thừa Thiên-Huế hồi mùa hè vừa rồi với đoàn SAP-VN, tôi đã biết được câu trả lời: Vui! Rất là vui.

Chuyến đi không những là một kì nghỉ hè mà còn là một kì nghỉ hè rất ý nghĩa. Khi chúng ta đi nghỉ hè, chúng ta muốn được thư giãn và giải trí để rồi chúng ta tìm lại được niềm vui trong một cuộc sống bận rộn với công việc và những toan tính. Bốn ngày làm việc ở Thừa Thiên-Huế với đoàn SAP-VN không hề có sự giải trí hay thư giãn vì chỉ có khoảng 60 người trong đoàn để chăm sóc hơn 5500 bệnh nhân và điều kiện làm việc thì rất là khắc nghiệt với cái nóng hơn 35°C cộng với sự thiếu thốn cơ sở vật chất. Tuy nhiên, đối với tôi, sự mệt mỏi của bốn ngày làm việc chỉ là sự mệt mỏi của thân xác, còn về mặt tinh thần thì tôi cảm thấy rất là vui và hạnh phúc. Tôi vui và hạnh phúc vì tôi biết được việc làm của tôi cũng đem lại niềm vui và hạnh phúc cho nhiều người khác. Ai đó đã từng nói: "Hạnh phúc là sự cho đi," và điều đó luôn luôn đúng. Vì vậy, chuyến đi này là kì nghỉ hè của tôi vì nó cho tôi niềm vui tôi cần.

Bên cạnh niềm vui tôi có được trong chuyến đi này, tôi còn học hỏi được rất nhiều điều từ các anh chị cô chú trong đoàn SAP. Mọi người trong đoàn là những người tốt, chuyên nghiệp, và rất tận tụy hết lòng với công việc. Họ luôn tìm cách tốt nhất để giúp đỡ bệnh nhân và không bao giờ ngừng công việc cho đến khi bệnh nhân cuối cùng ra về. Tôi học được từ họ sự nhẫn nại, thái độ chuyên nghiệp trong công việc, và hơn hết là tấm lòng bác ái của họ. Các anh chị cô chú trong đoàn SAP phải bỏ rất nhiều thời gian, công sức, và tiền bạc để tổ chức, sắp xếp, cũng như tham dự chuyến đi này để rồi không được nhận lại bất kì thứ gì. Chỉ có một tấm lòng bác ái mới

Đoàn y tế lưu động hội SAP-VN - SAP-VN mobile care team - August 2014

Quân đang hướng dẫn bệnh nhân cách uống thuốc

giúp họ làm được như vậy. Vào buổi chiều làm việc của ngày thứ ba, có một bác bệnh nhân, sau khi nhận thuốc xong, đã đến nắm tay tôi thật chặt và nhìn tôi một lúc. Sau đó bác nói, “Mẹ (“Bác” trong tiếng Huế) cảm ơn các con, cảm ơn các con nhiều lắm.” Tôi có thể thấy được những giọt nước mắt trên khóe mắt của bác, và tôi bỗng thấy yêu cuộc đời hơn. Tôi cảm thấy rằng tất cả những mệt nhọc trong bốn ngày vừa qua đã được trả công bằng lời cảm ơn chân thành ấy. Do đó, chỉ với một chuyến đi thiện nguyện với SAP-VN, tôi đã có một kỉ niệm thật vui và ý nghĩa.

SAP-VN MOBILE HEALTH CARE

An Vu - Summer 2014

As a junior in college majoring in Philosophy, I have zero experience in the medical field. I had never had to take care of anybody, or even buy my own medicine. However, because I like to help people, I have always been open to new experiences, especially if it involves helping people.

I came to know about SAP-VN through my brother, who was studying to become a pharmacist. Our friend, who is a pharmacist and a member of SAP-VN, asked him to join SAP-VN's Mobile Health Care program. The program would give him real-life experience for his future career, so he accepted. Then, I heard from my brother that this year the group will be going to Hue in central Vietnam. They were lacking in volunteers so I decided to join them and to offer my strength and durability, even though I didn't know much about the medical field. At the same time, it would be an opportunity for me to visit Vietnam, my home country which I had not seen since I left there four years ago. Before I knew it, there I was, with the team, at a conference room in our hotel in Hue.

Because this was my first time and I was unfamiliar with the team, I tried to learn as much as I could. At the first meeting, I volunteered to help the triage team where I took and recorded patients' blood pressure, asked how they feel and what sickness or disease they have. Since I know how to take blood pressure and I could use an automatic blood pressure monitor instead of a manual one, it sounded like an easy job. However, I still did not know what to expect since this is a completely new experience for me.

When I arrived at the location on the first day, I helped set up in a small medical building. When the patients came, I saw that they

were from a group of indigenous Vietnamese tribe who were very poor. I started doing my work, and after a while, when I finally had time to breathe, I realized how hot and tired I was. But as soon as a patient came, I forgot all about my discomfort and continued to do my work.

The charity had many teams which included dentistry, pharmacy, primary care medicine, and crowd control. I considered myself as part of the miscellaneous team since I did whatever needed to be done. I guided patients to their doctor's room, assisted a dentist in holding down a child for tooth extraction and helped interpret for doctors and their patients. In short, I tried to do as much as I can, which I think is the same for everyone, no matter which team they had signed up for.

I spent four days doing the same task each day, but there was an incident that I cannot forget. On the second day, a doctor asked me to interpret for him. His patient was a young woman. She said that her arms, legs, and back ache severely; yet, the doctor saw no sickness or disease in her. He asked me to ask her if she carried heavy loads, which she did since she worked in the fields every day but it was necessary to feed her family. The only word I can use to describe her at that time is 'hopeless.' Even though we gave her vitamins and energy medications, if she keeps doing her work, nothing can help her. As I got a glimpse of her future, I feel helpless that I am unable to do anything for a person that is losing her health right in front of me. Yet, I have to accept that I cannot save everyone. This precious experience helped me realize my own limits. Yet for this particular patient, it was a high price to pay.

Finally, on this mission, I've met many people who work in the shadows to help those in need. They have good lives, stable jobs, good families, but they still take the time to help the poor in Vietnam, their hometown. The amount of money they spend out of pocket on this mission is not small, neither were the risk to heat and disease exposure. However, they still went, and they even brought with them their loved ones, friends and families.

This mission has helped me to become more mature, to see a world I would otherwise never see, and to think of my future in a different light. What can I do to help those poor people? I don't have the answer at this moment, but I will keep this question in my mind until the day I find the answer. For those who read this article, I hope you can find your own answer, one day.

Huntington Beach, California - September 16, 2014

An is taking blood pressure of a patient

A GIFT OF HOPE 2013 SUMMARY

SPONSORS

Diamond Sponsors

Rock Revival - Alfa Dental

Silver Sponsors

Khoi & Tam Dao - Lotus Dental Specialists

Thanh Ha T Doan & Viet The Pham - Vu Q. Duong, DDS

Bronze Sponsors

ABC Supermarket - Brandon Cuong Vu

Cuong & Van-Khanh Nguyen, MDs - d.a.t Advertising Group

DentaLand - Duc M. Doan, DDS - Emily Tran, DDS

Excel Dental - Hung & Trinh Vu - Justin & Malinda Chau

Lam Nguyen - New View Optometry - NRG Power, Inc.

Tram-Anh Long - Tuan & Trang Nguyen

Friendship Sponsors

Alan Thai Tran, MD - CAFootandAnkle.com

Chi Lan & Friends - David Trinh & Friends

Crystal & Kenneth Chau - Khanh Ninh

Magnolia Eye Care - Mr. & Mrs. Mathew Kobin

My-Linh CHTN - Phuong Le - Quynh Quincie

Sony Construction - Mr. & Mrs. Robert Tasedan

Thach Do - Thanh Đình Nguyễn - Thụy Lê

Tony & Trang - Trans Dental Travel Club

Tuan Pham - UCR Friends - Vinh Dang

Media Sponsors

Nguoi Viet Newspaper - Viet Bao Daily News

Saigon Times - Vien Dong Daily News

Viet Tide - VNCR Radio - VNA-TV

Trangdai Glassey-Trannguyen - Nguyen Duc Dat

Organizational Support

Tu Luc Bookstore - UCI Friends

Vietnamese American Cancer Foundation (VACF)

Vietnamese American Arts & Letter Association (VAALA)

Art & Gift Sponsors

Nguyen Khai - Teletron TV & Appliances

FINANCIAL REPORT

Revenue	\$112,244.19
Tickets sale	\$3,450.00
Sponsorships	\$85,000.00
Donations	\$13,791.19
Arts, Gifts Sale & Raffle	\$10,003.00
Expenses	\$13,454.31
Net Income	\$98,789.88

THANK YOU

On behalf of those children who benefit from this fundraising event, we thank you. SAP-VN appreciates your compassion. Your charitable contribution brings a ray of hope to handicapped children who need our assistance.

SWAP MEET SALE FUNDRAISERS

In 2014, SAP-VN successfully organized 2 Swap Meet Sale Fundraising events at Golden West College. The first one was on Saturday, June 14 which raised **\$1304.23** and the second one was on Saturday, September 5 which raised **\$1705.45**. Proceeds from these two events will be used toward our annual fundraising gala 2014 "A Gift of Hope 12" which will take place on October 19 at Mon Amour restaurant in Anaheim, CA.

The Swap Meet Sale Fundraiser has become a regular SAP-VN's annual or bi-annual event. Thanks to Chi Vu, SAP-VN Board member, who stepped up and volunteered to take the leading roll of this fundraising project. Below are excerpts from Chi's thank you notes to our volunteers:

"... A very big thank you to all who came to help on Friday to sort and Saturday to sell. We couldn't do it without you!!"

"... We truly appreciate everyone who lent a helping hand to make this event happen. We could not have done it without you!"

SAP-VN RECEIVED A 10,000 USD GRANT FROM VASF-CESR

Annually the Vietnamese American Scholarship Fund (VASF) and the Center for the Encouragement of Self-Reliance (CESR) award grants to eligible NGOs, groups or individuals who are working to help needy Vietnamese. VASF-CESR is under the leadership of Dr&Mrs. Phung Lien Doan who are also SAP-VN's long time donors and supporters.

In 2013, SAP-VN took this opportunity to apply for grant from VASF-CESR to fund our Cataract Surgery program which provides free sight restoring surgery for needy patients in remote Mekong delta areas in Vietnam. SAP-VN is honored and grateful to be awarded with a grant of **\$10,000**.

Thank you Dr&Mrs. Phung Lien Doan and VASF-CESR for your generosity!

Ms. Nguyen Thi Minh, Temple City, CA	\$300.00
Ms. Nguyen Thi Thanh Thu, Anaheim, CA	\$100.00
Ms. Pham Nhu Quynh, Placentia, CA	\$100.00
Ms. Phan Bich-Lien, San Jose, CA	\$30.00
Ms. Phan Ngoc-Linh, Milpitas, CA	\$500.00
Ms. Sandra Sandoval, Corona Del Mar, CA	\$30.00
Ms. Trinh T Thuy, Garden Grove, CA	\$30.00
Ms. Truong Diem Linh, Stanton, CA	\$50.00
Ms. Vu Thi Bau, Stanton, CA	\$100.00
Nguyen Chau, Alexandria, VA	\$400.00
Nguyen Dien, Orange, CA	\$100.00
Ms. Nguyen Loan, CA	\$60.00
Ms. Nguyen Uyen, Westminster, CA	\$80.00
Orange County's United Way, Irvine, CA	\$125.74
The Arthur J Gallagher Foundation, Itasca, IL	\$100.00
The Columbus Foundation of LB/Mast Cares	\$15,000.00
Tran Huan, Yorba Linda, CA	\$500.00
Truist, Washington, DC	\$257.76
Viet Nam Dich Vu, Westminster, CA	\$1,010.00
Mr&Mrs. Ngo M. Hoang, Ontario, CA	\$20.00
Ms. Christine Mc Anlis, CDC, CA	\$100.00
Ms. Nguyen D. ThuHuong, San Jose, CA	\$100.00
Dr. Vicky Dang, Westminster, CA	\$100.00

Total donations this period: \$61,320.17

THANK YOU FOR YOUR CONTRIBUTIONS!

FINANCIAL CONTRIBUTIONS FROM APRIL 16, 2014 TO SEP 15, 2014

United Way CA Capital Region, Sacramento, CA	\$41.67	Mr&Mrs. John Ta & Mai Dao, LN, CA	\$500.00
Abbott Lab. Employee Giving, Princeton, NJ	\$148.00	Mr&Mrs. Robert Tasedan, Costa Mesa, CA	\$1,000.00
Ms. Chu T Mai, Carrollton, TX	\$100.00	Mr&Mrs. Steve & Lily Tran, Mission Viejo, CA	\$200.00
Mr&Mrs. Cu Huy & Le-Ai Ha, San Ramon, CA	\$50.00	Mr&Mrs. Richard & HongVan Tran-Lam, GG, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Dao Khoi & Tam, Las Vegas, NV	\$1,000.00	Mr&Mrs. Trinh Van, Fountain Valley, CA	\$150.00
Mr. Do Manh Tuan, Valley Village, CA	\$100.00	Mr&Mrs. Hien Trinh & Lien Truong, Norwalk, CA	\$100.00
Dr. Tanya Optometry, Upland, CA	\$200.00	Mr&Mrs. Truong-Cao Hung-Viet, Houston, TX	\$400.00
Dr&Mrs. Thien Ha T Cao & Tri Hau, Houston, TX	\$100.00	Mr&Mrs. Vu Hung & Trinh, Irvine, CA	\$1,200.00
Dr&Mrs. Nguyen Ngoc Ky, Milpitas, CA	\$150.00	Mr&Mrs. Son Nguyen & Nga Thuy Vu, SJ, CA	\$300.00
Dr&Mrs. Tran Doan, Triangle, VA	\$50.00	Mr. Don Bui, Santa Ana, CA	\$100.00
Dr. Dang Kelvin Khanh, Westmisnter, CA	\$100.00	Mr. Dang Thai, Fountain Valley, CA	\$20.00
Dr. Do P Thach, Fountain Valley, CA	\$2,000.00	Mr. Do Thanh Pham, Santa Ana, CA	\$100.00
Dr. Doan K. Trung, Orange, CA	\$400.00	Mr. Le Quang Loc, Buena Park, CA	\$100.00
Dr. Nguyen Serena, Corona, CA	\$200.00	Mr. Luong Minh Dung, Long Beach, CA	\$200.00
Dr. Nguyen Thai-Van, Seal Beach, CA	\$100.00	Mr. Ly Ngoc Lieu, San Jose, CA	\$20.00
Dr. Trina Ngoc-Thuy Nguyen, Garden Grove, CA	\$1,000.00	Mr. Nguyen Liem, Carlsbad, CA	\$100.00
Dr. Ta Vi Tuong, Alameda, CA	\$1,000.00	Mr. Nguyen Quang Vinh, Campbell, CA	\$200.00
Dr. Tonnu P. KieuTien, Huntington Beach, CA	\$400.00	Mr. Ong Tai Hong, Stanton, CA	\$50.00
Drs. Nguyen Cuong & Khanh, Las Vegas, NV	\$500.00	Mr. John C. Phan, San Jose, CA	\$100.00
ECHO of Northrop Grumman, Falls Church, CA	\$140.00	Mr. Tran An, West Valley City, UT	\$35.00
Edison International, Princeton, NJ	\$360.00	Mr. Vu Huy, Newark, CA	\$100.00
Employee Matching Gift Program, Princeton, NJ	\$500.00	Mr&Mrs. Ly Diep, Eastvale, CA	\$100.00
Fashion Nails, Paramount, CA	\$100.00	Mrs. Huynh T Minh-Chau, Garden Grove, CA	\$100.00
IBM Employee Service Center, Endicott, NY	\$360.00	Mrs. Mai-Lien Kohlmann, Newport Beach, CA	\$200.00
J & R Video Game, Westminster, CA	\$200.00	Mrs. Anna Lieu, Victorville, CA	\$500.00
United Way of Greater Los Angeles, LA, CA	\$600.00	In loving memory of our son Ngo Quy Nam	
K.T. Machining, Inc., Garden Grove, CA	\$100.00	Mrs. Tram Anh Long, Cerritos, CA	\$1,000.00
Miss Pham T. Tuong-Vy, Fountain Valley, CA	\$125.00	Mrs. Alice Margolis, Huntington Beach, CA	\$25.00
Mr&Mrs. David Trinh & Thuy Vo, NP, WA	\$500.00	Mrs. Nguyen T Cam-Quy, San Diego, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Moc Trinh & Lan T Ngo, GG, CA	\$100.00	Mrs. Nguyen Thi Vinh, Houston, TX	\$200.00
Mr&Mrs. Vu Dinh Bon, Davis, CA	\$100.00	Mrs. Pham Huong, Costa Mesa, CA	\$200.00
Mr&Mrs. Bui Thuan & Chau, Westminster, CA	\$500.00	Mrs. Pham Mylinh, Santa Ana, CA	\$500.00
Mr&Mrs. Malinda & Justin Chau, Anaheim, CA	\$100.00	Mrs. Tran Kim Thoa, Gardena, CA	\$450.00
Mr&Mrs. Bach Tuyet & Khai Cong, LF, CA	\$100.00	Ms. Bui Rose, Westminster, CA	\$20.00
Mr&Mrs. Dinh Long Thanh, Garden Grove, CA	\$180.00	Ms. Bui N. Trinh, Fountain Valley, CA	\$1,000.00
Mr&Mrs. Gordon Hanson, West Hempstead, NY	\$250.00	Ms. Chau Da Lan, Northridge, CA	\$300.00
Mr&Mrs. Hoang Viet Hung, Montgomery, AL	\$100.00	Ms. Malia Cong, Lake Forest, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Bill & Lisa Koster, Huntington Beach, CA	\$350.00	Ms. Cong Huyen Ton Nu My Linh, Alameda, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Le Cuong & Dao, Costa Mesa, CA	\$300.00	Ms. Diep Michelle, South Pasadena, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Doug & Lisa McCormick, CDC, CA	\$100.00	Ms. Dinh Hoa, Huntington Beach, CA	\$500.00
Mr&Mrs. Ngo M Hoang, Ontario, CA	\$20.00	Ms. Do Hien, Philadelphia, PA	\$500.00
Mr&Mrs. Andrew & Trang Nguyen, Irvine, CA	\$1,000.00	Ms. Duong AnhDao, San Jose, CA	\$1,000.00
Mr&Mrs. Nguyen Nhuan, Santa Ana, CA	\$10,000.00	Ms. Lydia Dieu Duong, Garden Grove, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Tuan & LeHong Nguyen, Heath, TX	\$100.00	Ms. TrangDai Glassey-Tranguyen, Anaheim, CA	\$250.00
Mr&Mrs. Nguyen Luong Son, Weston, FL	\$100.00	Ms. Hoang T. Tuyetsan, Alexandria, VA	\$20.00
Mr&Mrs. Nguyen Ngoc Thanh, Garden Grove, CA	\$2,000.00	Ms. Kieu Thao, Fountain Valley, CA	\$200.00
Mr&Mrs. Nguyen Son Ban, Garden Grove, CA	\$200.00	Ms. Jenny Le, Westminster, CA	\$50.00
Mr&Mrs. Nguyen V. Thuan, San Francisco, CA	\$300.00	Ms. Le Diem San, Westminster, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Pham An, Irvine, CA	\$100.00	Ms. Ngo Thuy-Tung, Fremont, CA	\$200.00
Mr&Mrs. Kenny Khanh Pham, Anaheim, CA	\$300.00	Ms. Nguyen Doan, Orange, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Pham The Viet, Grand Prairie, TX	\$2,000.00	Ms. Nguyen K. Phuong, Irving, TX	\$100.00

CONTRIBUTION FORM

Name/Title: _____ Account # if known _____

Address: _____ Phone: _____

I would like to donate \$ _____ for the following project:

- ☐ Orthopedic Surgery (\$250/surgery)
 ☐ Cleft-Palate Surgery (\$120/surgery)
- ☐ Wheelchair or Tricycle (\$100 or \$120/ea)
 ☐ Cataract Surgery Project (\$60/eye)
- ☐ Most Needed Project

YOUR CONTRIBUTION DOES MAKE A DIFFERENCE. THANK YOU !

GC66

SOCIAL ASSISTANCE PROGRAM FOR VIETNAM (SAP-VN)

A HUMANITARIAN NONPROFIT ORGANIZATION SINCE 1992

12881 Knott Street, Suite 116

Garden Grove, CA 92841

NONPROFIT

U.S. POSTAGE

PAID

Santa Ana, CA

Permit #1275

**ÂN NHÂN TẶNG TRANH CHO
SAP-VN BÁN GÂY QUỸ**

Năm ngoái, một ân nhân ẩn danh ở Montreal, Canada đã tặng cho SAP-VN hai bức tranh do họa sĩ Bé Ký và họa sĩ Hồ Thành Đức vẽ. Hai bức tranh này là di sản do bà mẹ của ân nhân để lại. Hội SAP-VN đã bán hai bức tranh và đã thu được \$7,250.

*Quang cảnh phòng mổ trong chuyến công tác
phẫu thuật mắt cườm của SAP-VN vào mùa hè 2014*

Tất cả số tiền này, theo yêu cầu của ân nhân, sẽ dành tặng cho **Chương Trình Phẫu Thuật Mắt Cườm** để tưởng niệm cụ bà Huỳnh Thị Tâm, lúc sinh thời đã là một mảnh thường quân của SAP-VN trong nhiều năm. Chân thành cảm ơn ân nhân. Số tiền \$7250 sẽ mang lại mắt sáng cho 145 bệnh nhân.

**CẢM ƠN! THANK YOU!
J & R PRINTING**

**13036 CYPRESS STREET, GARDEN GROVE, CA
92843, PH. (714) 638-8878 FAX (714) 638-8236**

**CHÍ PHÍ ẤN LOÁT GREEN CROSS DO NHÀ IN J & R
PRINTING BẢO TRỢ MỘT PHẦN**

**PRINTING COST OF GREEN CROSS IS PARTIALLY
SPONSORED BY J & R PRINTING**

**YOUR CONTRIBUTION DOES MAKE
A DIFFERENCE. THANK YOU !**